DI 03/11 Dinsdagavondfilm &#xFFFD;Wicker&#xFFFD; (Eleanor Wilson en Alex Fischer) 4**** UGC Antwerpen

Wat heb je aan een echtgenoot? Het antwoord van &#xFFFD;Wicker&#xFFFD; is verrassend romantisch
&#xFFFD;Wicker&#xFFFD;, een absurde komedie over de romance tussen een stinkende visvrouw en een verbijsterend aantrekkelijke rieten man, toont dat een huwelijk vrouwen nog weinig voordelen biedt. En tóch is de film romantisch.
Fien Meynendonckx op 19/10/26 in De Standaard
Ergens halverwege de bevreemdende parabel *Wicker* zit een volledig uit riet vervaardigde man aan de toog met een vijftal andere mannen. In eenvoudige bewoordingen legt hij uit hoe gemakkelijk het is om een vrouw gelukkig te maken. Door naar haar te luisteren, interesse te tonen in háár interesses, je gevoelens te verwoorden en regelmatig het bed te breken met waanzinnige seks. Om dat bed achteraf weer vakkundig te repareren.
De andere cafégangers zijn totaal verbijsterd door de nonchalance waarmee de rieten man iets beschrijft wat voor hen onmogelijk lijkt &#xFFFD; door onwil, onkunde of een gebrekkige opvoeding. Hun geërgerde reacties weerspiegelen de huidige kramp waarin manosfeer-podcasters en driftig typende internettrollen schieten, wanneer ze beseffen dat meer en meer vrouwen liever single blijven dan te trouwen.
Met hun tweede langspeler vertellen **regisseurs Eleanor Wilson en Alex Fischer** (zélf een getrouwd stel) niet per se iets nieuws over hoe de patriarchale traditie van het huwelijk amper nog voordelen inhoudt voor vrouwen. Maar wát ze vertellen in hun **geile verfilming van Ursula Wills&#xFFFD; kortverhaal *The wicker husband*,** doen ze op zo&#xFFFD;n ludieke en treffende manier, dat de boodschap luider klinkt dan de orgasmes van de vrouw van de rieten man.

Metalen halsband
De vrouw wier genot het hele gehucht opschrikt, heeft net zomin als de andere dorpelingen een naam. **Olivia Colman**s personage heet simpelweg **&#xFFFD;visvrouw&#xFFFD;**. Daarmee onderscheidt ze zich meteen van de andere vrouwen uit het archaïsche dorp, die van &#xFFFD;doktersdochter&#xFFFD; overgaan naar &#xFFFD;kleermakersvrouw&#xFFFD;. Dat de visvrouw een éígen benaming heeft, en dus autonomie, wordt bespot in plaats van bewonderd door haar heteronormatieve omgeving. Ze stinkt niet alleen, ze heeft ook geen echtgenoot. En dus heeft haar leven volgens haar buren maar weinig zin. Moegetergd bestelt de visvrouw dan maar een echtgenoot bij **een magische mandenmaker**, schitterend scherp gespeeld door **Peter Dinklage.**
Wanneer ze haar **rieten man** een maand later aan het altaar ontmoet, kan ze een opgetogen gegiechel niet onderdrukken. Zijn lijf is suggestief en strak gevlochten, en hij heeft de ogen en zachte stem van **Alexander Skarsgard.** Een mens zou voor minder staan glunderen. Bovendien druist hun huwelijksceremonie in tegen een eerdere trouwerij uit de film waarin de bruid &#xFFFD; weinig subtiel &#xFFFD; een metalen halsband krijgt als symbool voor haar levenslange gedienstigheid.

Overschreden houdbaarheidsdatum
De dorpelingen noemen hun huwelijk meteen onnatuurlijk. Niet omdat de echtgenoot van riet is, maar omdat zij werkt, en hij niet. Omdat hij haar merkelijk plezier verschaft, op een dorpsfeest met haar durft te dansen op een manier die zijn liefde duidelijk maakt, en die gevoelens daarna ook nog eens poëtisch onder woorden brengt. Zijn toewijding confronteert de andere vrouwen met wat ze missen. Zo verwarren de seksuele fantasieën van de bakkersvrouw haar man, en lacht de kleermaker de professionele ambitie van zijn vrouw neerbuigend weg. En dan noemen we niet eens de écht problematische misbruiksituaties, zoals die van de jonge slagersbruid.
In komische hoofdstukken met absurde titels reflecteert de groeiende ontevredenheid van de dorpsvrouwen **de lage verwachtingen die jonge vrouwen vandaag hebben van het huwelijk.**
Gedragswetenschapper Paul Dolan zei in 2019 al dat je als man beter trouwt, en als vrouw beter niet. Uit zijn analyse van geluksniveaus bleek toen dat ongehuwde, kinderloze vrouwen tot de gelukkigste subgroep behoren. Een recenter onderzoek van het Amerikaanse Pew Research Center toont hoe het aantal tienermeisjes dat ooit wil trouwen, daalde van 83 procent in 1993 naar 61 procent in 2023, terwijl dat bij jongens op 74 procent bleef hangen.
Het huwelijk zoals wij dat kennen, ontstond ooit als een economische overeenkomst tussen families. Het leverde mannen gezag, erfgenamen en huishoudelijke hulp op, terwijl het voor vrouwen een manier was om onderdak, status en bescherming te vinden. Pas eeuwen later kregen echtgenotes het gedeelde recht over de gemeenschappelijke goederen (in België is dat sinds 1976, hetzelfde jaar waarin getrouwde vrouwen een privébankrekening mochten openen). Intussen is bijna alles wat het huwelijk voor vrouwen noodzakelijk maakte, elders geregeld. Vrouwen hebben meer economische en politieke macht gekregen, hogere diploma&#xFFFD;s, een eigen inkomen en eigen rechten. Los van de romantische reputatie, is de houdbaarheidsdatum van het klassieke huwelijk dus lang gepasseerd. Sterker nog: wie vandaag in het huwelijksbootje stapt, krijgt niet meer de bescherming van weleer, maar vaak wel het bijbehorende rollenpatroon met het huishouden, de planning van het gezin en de verwachting om &#xFFFD;beschikbaar&#xFFFD; te zijn als partner.

Boys
De vraag die *Wicker* stelt &#xFFFD; wat heb je aan een echtgenoot als je hem eigenlijk niet nodig hebt? &#xFFFD; is dus niet nieuw. Maar het antwoord is wel verrassend romantisch. Want wat sierlijk door *Wicker* heen geweven zit, is allesbehalve een aanklacht tegen mannen. Het komt zelfs gelijktijdig met de virale video&#xFFFD;s op sociale media, waarin feministen op de tonen van Lizzo&#xFFFD;s &#xFFFD;Boys&#xFFFD; hun reputatie als mannenhater tegenspreken met een collage van mannen die aantrekkelijk zijn door hun steun aan vrouwen.
Eigenlijk is het heel mooi: als het huwelijk geen praktische functie meer heeft, blijft alleen de kwaliteit van de relatie over. En dat is iets wat ook de visvrouw moet leren. **Colman** gooit haar **onvergelijkelijke acteertalent** in de strijd om met haar emotionele transformatie aan te tonen dat je de ideale man niet zomaar kunt bestellen. De mandenmaker berispt de

visvrouw: *&#xFFFD;I did not build you some fuckable furniture&#xFFFD;*. Hij is dan wel een rieten adonis, maar hij heeft ook vrije wil. De relatie waar de film op uitdraait, is er dus één van sexy gelijkwaardigheid. Want man, wat is het heet om gezien te worden.
Van **Alex Fischer, Eleanor Wilson** en met **Olivia Colman, Alexander Skarsgard, Elizabeth Debicki**
Duur: 105 min.

Bijdrage: op vertoon van je geldige Oeverlidkaart koop je van de verantwoordelijke een filmticketje dat **&#xFFFD; 9** kost i.p.v. het **standaardtarief** van &#xFFFD; **14,90.**
Na de film gaan we samen nog iets drinken in de buurt.
Afspraakuur: 19u15
Afspraakplaats: UGC, Van Ertbornstraat 17, Antwerpen. Rechts van de kassa's!

Wegwijzer: Door het feit dat UGC gelegen is aan de Van Ertbornstraat 17, een zijstraat van De Keyserlei, is het zeer vlot bereikbaar met het openbaar vervoer (trein, tram, bus). Met je filmticket kan je ook goedkoper parkeren in de ondergrondse, bewaakte parking De Keyser aan de Van Ertbornstraat (net naast de inkom van de UGC. Slechts &#xFFFD; 3 voor 3 uren!)! Valideer je parkingticket op de verdieping.
Aanvangsuur: 19u30
Info: Ben VdP - 0470 90 24 73 - ben.vanderpoorten@skynet.be.